בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ד', ד' בטבת תשס"ו (04 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

*מחר, **ה' בטבת**, פקיד המוות מס' 1, **אדולף אייכמן, הורשע בפשעים נגד העם היהודי** ובפשעי מלחמה נגד האנושות. אייכמן לקח חלק פעיל ביותר בהשמדתה של יהדות הונגריה. (כ- 400,000 קרבנות).*

[http://www.historychannel.co.il/site/event_list.asp?PageId=7&StartDate=01/12/2005&EndDate=31/12/2005&id]

לקראת הצום, **עשרה בטבת**, יום שבו אנו גם מתייחדים עם נשמות אחינו, בני העם היהודי, שנרצחו ע"י המשטר הנאצי בכל ארצות כיבושם, אנו מציגים קטעים ממאמר שנכתב לפני שנים מספר ע"י אחד משופטי משפט זה, **גבריאל בך**, בו הוא מעלה כמה היבטים משפטיים ואחרים על אודות אותו משפט. המאמר במלואו ניתן למצוא ב:
[http://www1.yadvashem.org/odot_pdf/Microsoft%20Word%20-%201410.pdf]

=**מופתע אני לעתים** להיווכח כי בארצות רבות בעולם, ובמיוחד בין חוגים אקדמיים, לרבות אנשי משפט, מושמעת עדיין הדעה, לפיה **לא היה בית משפט ישראלי מוסמך לשפוט את אייכמן**. כך שומעים שוב ושוב את הטענה, שאייכמן נשפט על-פי חוק בעל תוקף רטרואקטיבי, ושיש בכך לפגוע בתוקפם של האישומים שהוגשו נגד הנאשם על פי אותו חוק. יש כאן התעלמות מהעובדה, שהכלל נגד חקיקה פלילית רטרואקטיבית הוא לא כלל של חוק, כי אם כלל של צדק. ואכן, לא צריך להיות משפטן כדי לחוש, שעקרונית אין זה צודק להרשיע אדם ולהענישו בשל מעשה, שבשעת עשייתו לא היה בר עונשין, ושהנוגע בדבר לא יכול היה לדעת כי אסור עליו לבצעו.

ברור שלא זה מה שקרה במקרהו של אייכמן. כאשר הכנסת חוקקה את החוק לעשיית דין בנאצים ובעוזריהם, תש"י-1950, לא נוצרה באותו חוק נורמה חדשה, כאשר נקבע בו, כי רצח גברים, נשים וילדים חפים מפשע היה מעשה אסור. נורמה זאת היתה מוכרת לכל העולם, לרבות בגרמניה, ואפילו על פי החוקה של האס.אס! כל מה שנעשה בחוק הנ"ל, בדומה למה שנעשה בצ'רטר שאיפשר את עריכת משפטי נירנברג, הוא שהוקם פורום שבפניו התאפשר להעמיד לדין אנשים על עבירות, שבגינן לא נשפטו בשעתו רק בשל הוואקום המשפטי שנוצר בתקופת השואה ע"י הנאצים בגרמניה ובארצות הכיבוש והשליטה שלהם.

על כן, אם מדברים אנו על כלל של צדק, הרי אי הצדק הבולט היה דווקא באי ההעמדה לדין של אנשים אלה, ולא ביצירת הפורום שאיפשר את שפיטתם בדין מעשיהם, שהפליליות האוניברסלית שלהם היתה ידועה להם היטב.

טיעון אחר שעדיין מושמע, מוצא ביטוי בנימה הבאה: **כיצד זה שבית משפט יהודי, המייצג את העם היהודי, שהוא הקרבן של העבירות המיוחסות לנאצים בכלל ולאייכמן בפרט, יוכל לשבת בדין על נאשם זה?** האם זה לא נוגד בעליל את כללי הצדק, ובעיקר שהצדק צריך גם להיראות? – עניינית, אין כמובן כל ממש בטענה זו. המשמעות המרכזית והנורמטיבית של המשפט הפלילי בכל מקום היא שחברה, שנגדה בוצעה עבירה מסויימת, מגינה על עצמה בפני העבריין, מענישה אותו ומונעת במידת האפשר הישנות מעשי עבירה דומים. החברה כולה, ובדרך כלל המדינה הריבונית, באמצעות בתי המשפט שלה, מונעת מהפרט הנפגע או ממשפחתו ליטול את החוק לידיהם...=

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום <u>רביעי</u>
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ד', ד' בטבת תשס"ו (04 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

[בע"ה, ההמשך – בדף של מחר]

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל